

АНАЛІТИЧНИЙ ДАЙДЖЕСТ

МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ОСВІТИ, КУЛЬТУРИ ТА ЗВ'ЯЗКІВ З ДІАСПОРОЮ

ВРЕХІТ: ІММІГРАЦІЯ «ДО» ТА «ПІСЛЯ» РЕФЕРЕНДУМУ

Автор: Вікторія Гойсан
(фахівець)

23 червня 2016 р. **відбувся** референдум щодо виходу Великої Британії з Європейського Союзу. Із досить високою **явкою** (72,2%) голоси британців розділилися майже порівну, однак прихильників виходу з ЄС виявилось таки більше – 51,9% проти 48,1% тих, хто хотів залишитися в ЄС.

Канцлер Німеччини Ангела Меркель, коментуючи результати референдуму, **зазначила**, що головним чинником невдоволення британців членством в Євросоюзі стала свобода переміщень робочої сили. Так, ця свобода **припускає** право вільного пересування і проживання найманих працівників у рамках Євросоюзу. Натомість прихильники консерваторів у Великій Британії **вважають**, що іммігранти, які прибувають з менш багатих країн ЄС, не повинні користуватися соціальними виплатами. Навіть ще за свого прем'єрства Девід Камерон **висловив ідею**,

що правом вільного в'їзду у Великобританію повинні користуватися лише громадяни тих країн ЄС, чий економічний розвиток відповідає британському.

Між Лондоном та Брюсселем вже **було досягнуто** домовленості

про те, що формальний вихід Великобританії з ЄС відбудеться 29 березня 2019 р., однак перехідний період триватиме з 30 березня 2019 р. до кінця грудня 2020 р. Після виходу Сполученого Королівства з Євросоюзу **будуть діяти** нові правила та нова реєстраційна система для іммігрантів з країн ЄС.

Тим не менш, у Великобританії вже почав спостерігатися спад кількості тих осіб, які іммігрують до цієї країни. Так, за 12 місяців після Brexit до Сполученого Королівства **прибуло** 230 тис. осіб, тоді як ще за рік до Brexit таких було 336 тис. Зазначається, що це найбільший спад з 1964 року. При цьому партія консерваторів планує скоротити

"Люди, які переїхали в Британію, коли ми були членами ЄС, встановили певні надії, зробили життєвий вибір і тепер мають певні очікування...Я розумію, що буде різниця між тими людьми, які давно переїхали, і тими, хто приїде після того, як Британія перестане бути членом ЄС"

Тереза Мей,
прем'єр-міністр Великої Британії

щорічну імміграцію до 100 тис. осіб на рік. За **словами** прем'єр-міністра Великої Британії Терези Мей, імміграція спричиняє великий тиск на людей невисокого статусу та соціальні служби.

Однак, за дослідженням

компанії The Global Future, через низьку продуктивність праці, старіння населення і дефіцит кадрів у деяких ключових галузях Сполучене Королівство **потребуватиме** чистого імміграційного припливу 200 тис. осіб на рік. Доповідь, під-

КОРИСНІ ЛІНКИ:

The Brexit Vote, Inflation and UK Living Standards
(Centre for Economic Performance)
<http://cep.lse.ac.uk/pubs/download/brexit11.pdf>

Brexit Report. The impact of leaving the EU on the UK's arts, creative industries and cultural education – and what should be done
(Creative Industries Federation)
<https://www.creativeindustriesfederation.com/sites/default/files/2017-05/Brexit%20Report%20web.pdf>

The case for immigration
(Global Future)
<http://ourglobalfuture.com/reports/the-case-for-immigration/>

World Happiness Report 2018
(United Nations)
<http://worldhappiness.report/ed/2018/>

Дослідження з питань інтеграції, злочинів на ґрунті ненависті та дискримінації різних категорій мігрантів
(Міжнародна організація з міграції)
http://www.iom.org.ua/sites/default/files/study_0.pdf

тримана трьома групами роботодавців, критикує консерваторів за відмову бути чесними з англійською громадськістю щодо рівня міграції, який потрібен Великій Британії. Автори попереджають, що, якщо країна відмовиться бути гнучкою щодо джерел робочої сили, вона може зіткнутися з десятиліттям повільного зростання, подібним до японської економіки, до якої не залучаються мігранти.

Гурнек Бейнс, головний виконавчий директор Global Future, зазначає, що антиімміграційний популізм може допомагати певним політикам вигравати на виборах, але насправді «політики обманюють не тільки виборців, вони обманюють всю країну».

З негативним ставленням до себе зіштовхнулася польська община, яка, як відомо, є найчисельнішою у Великобританії. Майже одразу після проведення референдуму у Великій Британії відбулись антипольські акції. Зокрема, на будівлі Польської соціальної та культурної асоціації були написані слова «Go home» («Повертайтеся додому»). Тим часом в Кембриджширі були поширені ламіновані картки з написом «Leave the EU/No more Polish vermin» («Залишіть ЄС/Більше ніяких польських паразитів»), напи-

сані не тільки англійською, але й польською мовами.

Злочини на ґрунті ненависті не є чимось новим для Великобританії. Наприклад, за даними газети «The Guardian» у 2013 р. з цього приводу було заарештовано 585 людей. Однак, ця цифра може бути більшою, оскільки дані були отримані тільки з 26 із 46 наявних поліцейських дільниць.

Загалом, Brexit тягне за собою велику кількість й інших наслідків.

Для прикладу, у Великій Британії спостерігається не тільки зменшення кількості прибулих іммігрантів, а й еміграція громадян Сполученого Королівства в інші країни. Зокрема, у Республіці Ірландія було зафіксовано рекордну кількість виданих паспортів іноземцям ірландського походження. П'яту частину з 779 тисяч виданих за 2017 рік посвідчень особи отримали заявники, які живуть у Великобританії, включно з Північною Ірландією, яка входить до її складу. Видача паспортів збільшилася на 6% порівняно з 2016 роком і на 15% порівняно з 2015 р. А тим часом шотландський парламент підтримав проведення другого референдуму про незалежність, однак Тереза Мей заявила, що його проведення не на часі. Це й не дивно, адже Північна Ірландія і Шотландія, які є

частинами Великобританії, на референдумі проголосували за те, щоб залишитися в Європейському союзу, на відміну від Англії та Уельса.

Загалом, вихід Великобританії із Євросоюзу призвів також до знецінення фунту приблизно на 10% одразу після референдуму. Також за рік після оголошення Brexit відбулося зростання інфляції на 1,7%. За даними аналітиків, це обійдеться кожній родині 404 фунти на рік.

Через півтора року після референдуму було проведене соціологічне дослідження, яке показало, що станом на грудень 2017 р. уже 51% британців висловилися проти Brexit, 41% – навпаки, і далі підтримують цю ініціативу; 7% – не визначились і 1% – відмовилися відповідати.

Отож, зіштовхнувшись з економічними, політичними та соціальними наслідками Brexit, громадяни Великобританії почали усвідомлювати, який вибір вони зробили. Імміграція після референдуму почала зменшуватись, що і входило в плани політиків, однак значна частина населення країни не усвідомлює, що без додаткової робочої сили Велика Британія може зіткнутися з економічними труднощами.

Аналітичний дайджест містить короткий огляд аналітичних записок, експертних оцінок, оприлюднених у ЗМІ, наукових публікацій та інших інформаційних джерел щодо проблем міграції